

عنوان مقاله:

معادباوری و نقش تربیتی آن دیدگاه امام علی (ع) در نهج البلاغه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محدثه پاک نیت - کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

اسرافیل خواجه صالحانی - دانش آموخته سطح سه حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

نوشتار پیش رو عهده دار تبیین نقش معاد شناسی است. از میان عقاید دینی، اعتقاد به معاد یکی از نافذ ترین و موثرترین باورها در جهت دادن به رفتار آدمی، تربیت و اصلاح اوست که علاوه بر این ها معاد باوری در زندگی و منش های فردی و اجتماعی انسان آثار فراوانی دارد که آثار دنیوی آن که ایمان به معاد است. در دو بعد فردی و اجتماعی وجود دارد. مقصود از آثار فردی، آن دسته آثاری است که در زندگی شخصی هر فردی متجلی می شود. که مهمترین آثار فردی معاد باوری است که این در دیدگاه فردی آن فقط اتفاق می افتد که عبارتند از: تقوا مداری، رغبت به عبادات. اصل معاد در اسلام به معنای آن است که همه انسان هایی که پایه عمل نهاده اند. بعد از مدتی در زندگی در این دنیا می میرند و همگی در جهان دیگری زنده شده و در قیامت در دادگاه عدل الهی حضور یافته و پس از رسیدگی به اعمال و رفتار آنها در دنیا، در بهشت و سعادت جاودانه یا در دوزخ خشم و غضب الهی خواهد بود.

کلمات کلیدی:

معاد، باور، تربیت، نقش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979310>

